

nu forstaa den Maade, hvorpaa det ærede Medlem læste Skrivelsen op, men jeg maa rigtignok beklage, at det ærede Medlem læser en officiel Skrivelse ganske forkert op. Jeg skal nu oplæse Skrivelsen, som det ærede Medlem oplæste den:

„Justitsministeriet har i Dag tilskrevet Chefen for Statspolitiet saaledes: I Anledning af det med Statspolitiets Skrivelse af 25. f. M. — Visum Nr. 38236 — hertil indsendte Andragende angaaende Opholdstilladelse for den tyske Undersaat“ o. s. v. Der staar i Ministeriets Skrivelse V Nr. 38236, men det læser det ærede Medlem ganske roligt op som Visum Nr. 38236. Jeg forstaaer ikke, at en Landstingsmand kan gøre sig skyldig i den Fejl at gøre et Journalnummer V til et afgørende Indicium for, at Manden har faaet Visum. Det ærede Medlem siger oven i Købet: „Men dette Pas, der var udstedt den 5. Juli 1920, bærer det danske Statspolitets Visum Nr. 38236. Den højtærede Justitsminister ved dette, og det fremgik i øvrigt af de Skrivelser, som er sendt baade til Chefen for Statspolitiet og til Sønderjylland.“ Det ærede Medlem læser altsaa ikke blot Bogstavet V som Visum, men siger oven i Købet, at Justitsministeren ved, at Manden har Visum, støttet alene paa det ulykkelige Bogstav V. Det ærede Medlem burde dog som Landstingsmand vide, at vi i Ministeriet har en Mængde Journalnumre, vi har en Mængde Protokoller. Nogle bærer Bogstavet A, og saa registreres Skrivelserne A. Nr. det og det; andre Protokoller bærer Bogstavet B, i saa Fald registreres Skrivelserne B Nr. det og det, og saa slaar man dem efter i vedkommende Protokol; andre Protokoller har Bogstavet V, og saa skrives der V Nr. det og det, det er Sagens Nummer. Det er ganske forkert, naar det ærede Medlem mener, at V betyder Visum. V kan betyde en forfærdelig Mængde; jeg skal ikke nævne alle de Ord, V kan betyde, det vil det ærede Medlem selv kunne finde. Jeg maa indrømme, at da jeg læste det ærede Medlems Udtalelse i Rigsdagstidende, gik den Tanke gennem mit Hoved: Gud ved, om det ærede Medlem svæver i den Misforstaaelse, at Bogstavet V betyder Visum. Jeg tænkte saa ved mig selv: Kan en Landstingsmand gøre sig skyldig i den Fejl, maa ogsaa almindelige Folk ude paa Landet kunne gøre sig skyldige deri. Jeg skrev derfor til Statspolitiet: Er det nogen Sinde forekommet, at noget Menneske af de hundrede Tusinder, som De har udstedt Pas til, har opfattet Bogstavet

V som Visum det og det? Jeg fik selvfølgelig fra Statspolitiet det Svar: Nej, det er aldrig forekommet. Det er saa meget dristigere af det ærede Medlem paa Grund af, at der staar V, at paastaa, at Manden har faaet Visum, som dette V først blev anbragt paa Passet, da Konen søgte om at faa Visum, og det blev nægtet, absolut ikke den Gang, da Manden selv søgte derom. Hvorfor læser det ærede Medlem det da ikke, som at der er givet Visum for Konen? Det var mere naturligt, da det var i den Anledning, at Passet blev indsendt.

Jeg forstod heller ikke de andre Argumentationer, som det ærede Medlem var inde paa, men maaske vil det ærede Medlem gøre dem tydeligere. Med Hensyn til, om mine Oplysninger i Landstinget har været rigtige eller ikke, vil jeg bede det ærede Medlem om at oplæse de urigtige Udtalelser, jeg er kommet med. Jeg kan sige paa Forhaand, at jeg vedstaar de Udtalelser, jeg tidligere har fremsat, og hvis det ærede Medlem vil gribe mig i at sige noget forkert, synes jeg, at det ærede Medlem skulde komme med dem ogsaa for at trøste „Apenrader Tageblatt“, der siger, at Ministeren foreløbig er i bengalsk Belysning, men glemmer at sige, at der staar en Landstingsmand og læser Journal-Nummer V som Visum, uanset hvad der er oplyst af Justitsministeren i Landstinget.

Jørgen Møller: Maa jeg først sige til den højtærede Justitsminister, at jeg har ikke nogen Forbindelse med „Apenrader Tageblatt“; den sidste Udtalelse maa den højtærede Justitsminister derfor give en anden Adresse. Jeg har gentagne Gange sagt, at Manden var i Besiddelse af tysk Pas, et Pas, som ikke kan udstedes af danske Myndigheder, og den højtærede Justitsminister har paastaaet, at det ikke var et Pas, som var udstedt af danske Myndigheder. Den højtærede Minister har fra denne Plads udtalt, at han stadigvæk ikke kan se, at dette Pas er udstedt af danske Myndigheder, og jeg forstaaer ikke, at den højtærede Minister ikke vil indrømme, at den Udtalelse var forkert. Ingen dansk Myndighed kan udstede Pas til en tysk Borger, det har jeg paastaaet; saa behøver den højtærede Minister ikke at sige, at han ikke forstaaer, hvad det ærede Medlem mener. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister kan være i Uklarhed med Hensyn til Skrivelsen af 1. December 1920. Min Anke var, at man ikke vilde give Konen Opholdstilladelse paa et Tidspunkt, da man gav Manden Opholdstilladelse.